

ἡ ἀρχή μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμειαν ἀρχήν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΗΑΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συδρομή γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ ἴδιον Ἑλληνας 15 δρ. προπληρωτέας. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτά τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 29 Ἰουνίου 1883

Ἄριθ. 140+138+102

Κοντὰ

στὰ ἄλλα νομοσχέδια λένε πὼς θὰ κατεβάσουν γιὰ οἰκονομία καὶ τοὺς μισθοὺς τῶν κλητῆρων.

Ἄν γίνῃ αὐτὸ μεγαλειότερη κουταμάρα δὲν μπορεῖ νὰ μεταγίνῃ, γιὰτὶ μὲ 60 ψωροδραχμαὶς εἶναι τὸν ἀδυνάτων νὰ ζήσῃ τινὰς σήμερα σὰν ἄνθρωπος στὴν Ἀθήνα, ἀφίνομε πλέον τοῦ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς κλητῆρας εἶναι καὶ οἰκογενειάρχιδες.

Σὲ ὅλα τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης οἱ μισθοὶ τῶν κλητῆρων εἶναι βαρβάρτοι γι' αὐτὸ καὶ ἡ ἀστυνομία ἐκεῖ εἶναι ὅπως πρέπει.

Τὶ ὑπηρεσία θέλομε νὰ μᾶς κἀνῃ ἓνας κλητῆρας ὅταν πεινᾷ, θ' ἀναγκασθῇ βέβαια νὰ γίνῃ προστάτης τῶν λωποδυτῶν καὶ καὶ προστάτης τῶν κλέφτιδων.

Ἐπάρχουν πολλὰ πράγματα εἰς τὰ ὁποῖα μπορεῖ νὰ κἀνῃ ὁ ἄνθρωπος οἰκονομία, ἀλλὰ ὅποιος δὲν ρίξῃ τὸ χρειζόμενον νερὸ στὸ τσουκάλι τοῦ τοῦ καίεται τὸ φαγεῖ καὶ μένει μόνον μὲ τὸ τσουκάλι στὴ κάψι.

Ὅποιος δὲν μπαλώσει τὸ βρακί του βγαίνει τὸ σῶβραχό του ὄξω καὶ τὸν βλέπει ὁ κόσμος καὶ γελά.

Ὅταν ὁ στρατιώτης δὲν ἔχει νὰ φάῃ παραδίεται καὶ στοὺς ἐχθρούς.

Ὅταν τὸ καζάνι δὲν τὸ πλύνει τινὰς καλὰ σκουρδιάζει καὶ δηλητηριάζεται ὁ ἴδιος.

Ὅταν καὶ ὅταν οἱ κλητῆρες δὲν πληρώνονται καλὰ καὶ ταχτικὰ μάλιστα κάθε μῆνα, δὲν ἔχουν δύναμι νὰ ἐκτελέσουν τὸ καθήκον τους καὶ νὰ τυράζουν καλὰ καὶ τὴ δουλειά τους ἀλλὰ θὰ κυττάζουν μὲ κάθε μέσο πὼς νὰ γεμίσουν τὴ παραδαρμένη τους.

Ἄντις δὲ, κύριοι μεγάλοι οἰκονομολόγοι νὰ τσικουρόνετε τὸν ἄθλιο μισθὸ τῶν κλητῆρων, δὲν κάνετε καλλίτερα μιά ἄλλη δουλειά νὰ πάψετε δηλαδὴ μερικὸς ἀπ' αὐτοὺς ποὺ τοὺς ἔχετε διωρισμένα μόνον γιὰ νὰ τραβοῦν τὸ κολόκορο, καὶ νὰ προσθέσετε τοὺς μισθοὺς τῶν ἀπάνω στοὺς ἄλλους νὰ τοὺς ἐγκαρδιώσετε ἔτσι, ὥστε νὰ ἔχουν καὶ προθυμία νὰ ἐργάζωνται καλλίτερα.

Ἄλλὰ εἶπαμε πὼς δὲν μπορούμε παρὰ πάντοτες στῆς φούρ-

γίαις μας ἀπάνω νὰ κάνωμε καὶ τῆς μεγαλιότερες στραβομάρες.

Τὸ ζήτημα τῆς ἀστυνομίας εἶναι ζήτημα τῆς ἀσφαλείας τοῦ πολίτη καὶ γι' αὐτὸ ἐνδιαφερόμαστε ὅλοι, καὶ θὰ κἀνῃ καλὰ τὸ ὑπουργεῖο νὰ σκεφθῇ πρὶν κἀνῃ αὐτὴ τὴ κουταμάρα, ἐκτὸς ἂν θέλῃ νὰ μᾶς παραδώσῃ πλέον στὸ ἔλεος τῶν κλεφτῶν καὶ κακούργων.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἄπορῶ πολὺ γιὰτὶ ἡ ἀστυνομία δὲν φρονίζει νὰ ἐμποδίσῃ τὰ παιδιὰ νὰ παίξουν τὸ παιγνίδι μὲ τῆς πεντάρης καὶ δεκάρης καὶ ἔτσι καταντοῦν καὶ γίνονται ἄμορφα τὰ νομίσματα.

Σημ. Παλιγοθρ. Ἐκτὸς αὐτῆς τῆς παρατήρησις τῆς πολὺ ὀρθῆς εἶναι καὶ ἓνα ἄλλο, ὅτι τὰ παιδιὰ μ' αὐτὰ τὰ παιγνίδια δια τὰ πενταροδεκάρικα ἐκτὸς τοῦ διαφθεῖρονται ἀλλὰ καταντοῦν καὶ γίνονται καὶ κλέφτικα. Ὁ νόμος λέει ὅτι τὰ τυχηρὰ παιγνίδια καὶ μάλιστα μετὰ στοὺς δρόμους ἀπαγορεύονται καὶ πιστεύομε ὅτι τώρα ποὺ τὸ θυμήσαμε τοῦ Κατσαντρή θὰ φροντίσῃ νὰ διατάξῃ τοὺς κλητῆρας νὰ καταδιώκουν αὐτὸ τὸ παιγνίδι καὶ νὰ κατασχουν καὶ τῆς δεκάρης νὰ χαρτζικόνωνται ἔτσι καὶ οἱ ἄνθρωποι τώρα μάλιστα ποὺ σκέφτονται νὰ τοὺς κόψουν καὶ τὸ μισθὸ γιὰ νὰ προκόψουν.

Κύριοι

δημοτικοδασκάλιοι τοῦ Βόλου μὲ τί δικαίωμα βρὲ καθόνια γυρεύετε ἀπὸ τὰ παιδιὰ 60 λεπτὰ μνηστικὸ καὶ λέτε πὼς εἶναι διαταγὴ τοῦ ὑπουργείου; Τὸν κακό σας τὸ καιρὸ, ἴσα ἴσα βρὲ ὄνοι, ἓνα ἀπὸ τὰ πρῶτα νομοσχέδια τοῦ ὑπουργείου εἶναι καὶ ὀλοτελής κατάργησις τῶν διδασκτρῶν Ὅριστε καὶ ἄλλοι φορατζίδες αὐτοχειροτόνητοι.

Μέσα

στὸ γυμνάσιο τοῦ Βόλου μὲ ἄδεια τοῦ γυμνασιάρχου βέβαια, ἔστῃσε ὁ ἐπιστάτης παττατσίδικο ἤγουν μαγερεῖδ καὶ σικοτακιοτηγανιστήριον πρὸς εὐκολία τοῦ προγεύματος τῶν μαθητῶν. Μᾶς γράφουν μάλιστα πὼς τάχα τὰ κόφτουν ἐλεῖ μέσα καὶ οἱ μαθηταί.

Οραία και πρωτοφανής εφεύρεσις και δεν θα κάνη κακά τὸ ὑπουργεῖον νὰ κάνη νόμο και νὰ συστήσῃ σὲ ὅλα τὰ γυμνάσια τοῦ κράτους πατσατζίδικα, καπελειά, ταβερνειά και τὰ λοιπὰ πρὸς εὐκολία τῶν μαθητῶν.

Νὰ εφεύρεσις μιὰ φορὰ και δεν θὰ ἦναι ἄσχημα πρὸς δόξα τῆς πρώτης εφεύρεσις και γιὰ προνόμιο νὰ ὀνομαστῇ τὸ γυμνάσιο τοῦ Βόλου Σηκοτοτηγαντήριον Βόλου ἐν εἰδεί γυμνασίου. Φτοῦ.

Κυρία

ἀστυνομία τοῦ Περαιᾶ οἱ ἄνθρωποι φωνάζουν νὰ σηκώσῃς ἐκεῖνα τὰ τηγάνια ποῦ εἶναι γεμάτοι οἱ δρόμοι και τηγανίζον σσκοτάκια μὲ κείνες τῆς μούργιαις τὸ βρωμόλαδο και μπαϊλντίζει ὁ κόσμος ἀπὸ τὴ βρώμα, ἐκτός δὲ τούτου λερώνονται και οἱ ἄνθρωποι.

Νὰ ὀρίστε προχτὲς ἐκεῖ ποῦ περνοῦσε μιὰ κυρία πετάχτηκε μιὰ σπῆνα ἀπάνω στὸ φουστάνι της και τὴν ἔκανε σὲ κακὸ χάλη, κοντὰ δὲ σ' αὐτὸ πῆγε και ὁ κύρ κλητῆρας Δημ. Καπορόλος και τῆς ἔκανε παρατήρησι, ὅτι ἔπρεπε νὰ περπατᾷ ἀπὸ τὸ ἄλλο πεζοδρόμιο.

Ὅριστε ἀστυνομικὴ συμβουλή ἀπὸ κολοκυθῆνιο κεφάλι. Τέλος πάντων τὰ τηγάνια νὰ συμμαζευτοῦν και δεν εἶναι οἱ δρόμοι τηγαναρὰ και προσέξτε νὰ μὴ κατέβῃ κάτω ὁ διευθυντῆς και σὰς τὰ φέρῃ ὅλα ἄνω κάτω τώρα μάλιστα ποῦ εἶναι στὰ μπουρίνια του, ποῦ δεν μπόρεσε ν' ἀνακαλύψῃ ἀκόμα και τὸν ἄλλο κλέφτη ποῦφυγε ἀπὸ τὴν ἀστρονομία.

Κύριε

ἀντιμοίραργε ποῦ εἶσαι στὸ Ναύπλιο Εὐθ. Τριανταφυλλίδη νὰ μὴ κάνῃς ἀνοησίαις ποῦ δεν μποροῦμε νὰ σοῦ τῆς γράψωμε γιατί εἶναι γιὰ γέλοια, και μεῖς δεν θέλομε νὰ γίνῃς γελοῦς.

Πρὸς

τὸν Νεοκλῆ Μαυρουτᾶ στὴ Λαμία. Πήγετε στὸ διάολο και πὲς πὼς σέστεϊλα γῶ, γράφοντε βρὲ αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφεις, κενέφι.

Κύριε

Γεώργιε Σαραντάρη ἔμπορε στὸν Περαιᾶ νὰ μὴ πειράζῃς τὰ κορίτσα ὅταν πηγαίνουν δουλειὰ τους γιατί θυμώνουν και φοβρίζουν πὼς θὰ σὲ περάσουν στὸν Παλῆάνθρωπο. Ἄστα λοι-

(14) ΓΠΟΦΥΛΛΙΣ

Ο ΝΙΑΝΙΑΡΔΑΚΙΑΣ.

ΙΔ'

Στὸ κατὶ μέσα, εἶπαμε, πὼς ὁ Νιανιαρδάκιος εἶχε λιγοθυμήσει ἅμα ποῦ εἶδε τὸν κρητικὸ και ἔφυγε μὲ τὴ βάρκα και μὲ τὸν παρὰ στὴ τσέπη του.

Ἐὰν τὸν ζελιγοθύμησαν οἱ ναῦταις σήκωσε τὸ κεφάλι του και ἀπὸ τὴ κουπαστὴ τοῦ καϊκιου και κύτταζε ποῦ πῆγαινε ἡ βάρκα ποῦ ἦτανε μέσα ὁ κρητικὸς, ὁποῖος μὲ τὸ μαντύλι στὸ χέρι τὸν ἀποχαιρετοῦσε ἀν' ἐρωμένη του.

Τοῦ ἦρθε νὰ ριχθῇ στὴ θάλασσα ἀλλὰ ἦτανε βαθεῖα τὰ νερὰ καθὼς ἔλεγε και φοδότηνε νὰ μὴ πνιγῇ.

Ἐγινε σὺν τρελλὸς και ὅταν πλέον ἔχασε τὴ βάρκα ἀπὸ τὰ μάτια του και ἀπελπίστηκε διὰ παντός πῆγε και κάθισε μπροστὰ στὴ πλώρη και εὐγανε τὸ πορτοφῶλιό του και ἄρχισε νὰ σημειώνῃ.

Και ἰδοῦ τί ἔγραψε.

«Σήμερον καθ' ἦν ὄραν ἀναυλα ἀναχώρησα τῇ βιαίᾳ προσαγωγῇ τοῦ κρητικου, συλληφθέντος ἐν ὄρα γάμου, μάλιστα ἀκαὶ διὰ ἀπειλῆς μαχαϊρῶν και κουμπουριῶν, και κρητικῶν

πὸν ἤσυχα γιατί δεν ἔχουν τὸ κέφι σου και οὔτε εἶναι γιὰ τὰ κέφια σου.

Ἄνας

ὑποδηματοποιὸς ποῦ δεν θέλομε νὰ τοῦ ἀναφέρομε τὸ ὄνομά του ἔτρελάθη λέει μὲ μιὰ μαντινοῦτὰ Ἀμαλία, ἐνῶ ἔχει παιδιὰ μὲ μουστάκια. Αὐτὰ δεν γράφονται, ἀλλὰ γίνεται ἐξαίρεσις, γιατί τὰ παράπονα προέρχονται ἀπὸ συγγενῆ του και πρόκειται και γιὰ καλὸ τῆς οἰκογενείας του. Καὶ ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόν, και ὄχι ἄλλα γιὰ τὸ μέλλον.

Κύριε

ὑπουργὲ ἐπὶ τῆς ἀδίκου δικαιοσύνης ἔχουν, ἀδερφε παράπονα ἐναντίον σου, ὅτι δεν πατᾷς στὸ ὑπουργεῖο παρὰ στὴ χάσι και στὴ φέξι τοῦ φεγκαριου, ἐνῶ οἱ ἄνθρωποι ἔχουν ὑποθέσις νὰ σοῦ μιλήσουν και σὺ μᾶς ἔγινες ἀκριβοθώρητος σὺν χανόνμισα κλεισμένους μέσα στὸ σπῆτι σου.

Μ' αὐτὴ τὴ πόζα σου, ἔχεις, λέει δυσαρεστήσει πολλοὺς ὡς τώρα και δεν εἶναι παράξενο νὰ δῆς ξάρφα αὐξάνοντα τὰ κοικιά τοῦ Τρικοῦπη, ὁ ὁποῖος κάθεται σὺν γλάρος πεινασμένος ν' ἀρπάξῃ και τὸν ἐλάχιστο δυσαρεστημένο.

Ἄν δὲ καψώνῃς στὸ ὑπουργεῖο πᾶρε μιὰ βεντάγια και πέρασέ την στὰ ἐξοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ, ἢ ἂν βαργιέσαι τῆς ὑπουργικαῖς σκοτοῦρες παρατήσου νὰ βρῆς τὴν ἤσυχία σου. Καὶ ἔχουν δίκαιο οἱ ἄνθρωποι, διότι ὑπουργὸς και ἀκριβοθώρητος δεν γίνεται ποτέ.

Ἐχει δὲ τὸ γεῦστο τώρα ποῦ σοῦ γράψωμε αὐτὰ νὰ μὴ πατήτῃς ποτέ στὸ ὑπουργεῖο γιὰ πείσμα. Τὶ παράξενο, ἀφοῦ εἶσαι τεπελχανάς.

Ἐκεῖνος

ὁ ποδόγυρος ποῦ ἀνακατεύεται στὰ πολιτικὰ εἶναι λέει πολὺ σκληρὸς και φέρνει τὸν κόσμο ἄνω κάτω και δεν κάνει, λέει, αὐτός, ποῦ μᾶς γράφει, νὰ μάθωμε τὸ ὄνομά της, ἐκτός ἂν ἔχωμε ἀπόφασι και γενναϊότητα νὰ πᾶμε χάρη, πράγμα τὸ ὁποῖον καθόλου δεν μᾶς ἄρεσι και μάλιστα τώρα ποῦ εἶναι καλοκαίρι και οὔτε ἀνακατεῦμαστε σὲ ποδόγυρο ἀποκάτω ἀπὸ τὸν ὁποῖο δεν χωροῦμε.

Στῆ

Νεάπολι εἶναι μιὰ χῆρα διαλογουναῖκα ἀνδροχωρίστα, σκαν-

αμάλιστα, εἶχον συμπαραληφθῇ μετὰ τῶν χρημάτων μου ἐπὶ ατοῦ καϊκιου τούτου ὅπερ ὀμοιάζει δίκημ τρεχαντηρίου. Ὁ δὲ κρητικὸς συμπεριλαβὼν μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ του, καθὲ ἔφαμεν ἀκαὶ ὡς ἄνωθεν προγράψωμεν και τὸ χρηματοκόμβου μου ἤαγον μανδύλιον δεδεμένον ἄνωθεν ὡς κάτωθεν μὴ ἔχοντος ἀνάγκη δεσμάτος τοῦ μαντυλιου ἄκεραίου ὄντος, ἐντὸς ατοῦτου δὲ ὑπαρχον ἐκ μνήμης ὡς ἐνθυμοῦμαι ταδε :

«Εἰς χαρτονομίσματα παλαιᾶ και νέα τῶν 5 και ἐξήντα ἀκαὶ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος πέντε μόνον δέκα, ἐξὼ και ἐξήντα λε-απτὰ δραχμαῖς γεραῖς, πέντε ἢ πέντε εἰκοσιπέντε.

«Ἐπίσης μιὰ λίρα ὀθωμανικὴ χρυσῇ ὑπερτημημένη και αὐτῇ.

«Τάλλαρα 20 ἀργυρᾶ ἀνακατευμένα διαφόρων ἐθνῶν και αεῖς συμψηφισμέν ἄς τὰ βάνωμε πρὸς πέντε τὸ ἐλάχιστον ἀδραχμαῖς τὸ καθ' ἕκαστον χωριστὰ ἂν και ὑπῆρχε και ἕνα ἀκολωνάτο ἀρχαῖο, και ἔστωντας μὲ τὸ νὰ μὴ περνοῦσε εἶχε σπλέον ἀρχαιολογικὴ ἀξία.

«Κοντὰ εἰς αὐτὸ τὸ σπουδαῖον ποσὸν ὑπαρχαν διαφόρον εἰ-αδῶν δεκάρες, ἔστιν ὅτε και πεντάρες, ἀνερχομένας πλέον «τῶν πέντε φουσεκίων ἦγουν εἰς λιανόμενα ἀνακατευμένα «δραχμαῖς εἰς δεκάρας. Τέσσεροις ἢ πέντε 20 πλὴν τοῦ σκόν-ατου, ἔστωντας μὲ τὸ εἰς τὴν Σύρα νὰ ἦναι ἀναδασμένη ἢ ἀγαζέτα, δραχμαῖς περιπλέον ὄσας ξεκαθαρίσωμε.

«Πλησίον τούτων ὑπαρχαν και δύο ἀμούστακοι Ὀθωνες, ἤγουν δραχμαῖς μὲ μουστάκια τοῦ Ὀθωνος εἰς μεγάλην πε-αριζήτησιν οὐσῶν, ὡς τοῦ ἀρχαιολογικοῦ Μουσειου προκυρήξας

ταλιάρα και φέρνει ὅλη τὴ γειτονιά ποῦ κατοικᾷ ἄνω κάτω ξελαγιάζει τῆς γυναῖκες και τὰ κορίτσα τῶν γειτόνων και νὰ προλάβῃ ἡ ἀστρονομία νὰ τὴν συμμαζέψῃ, και κατοικᾷ σὲ ἐνοῦς πεθαμένου κλητῆρα τὸ σπιτι. Ἄς συμμαζευτῇ λοιπόν, ἀφοῦ μάλιστα τῆς κάναμε και τὴ χάρη και δεν τῆς βάναμε και τὸ ὄνομά της, και αὐτὰ εἶναι παράπονο τῶν γειτόνων, και μὴ πρὸς κακοφανισμό της κιόλας.

Ὁ κ. Ἀνέστης

Κωνσταντινίδης ὁ γνωστὸς πλέον εἰς ὅλη τὴ ρωμνωσῶνη γιὰ τὴν ἐπιχειρηματικότητά του ἐτύπωσε εἰς τὰ νέα και μεγάλα καταστήματά του τὴν Ἑλληνικὴ Χρηστομάθειά του σύμφωνα μὲ τὸ πρόγραμμά του ὑπουργεῖου γιὰ χρῆσι τῶν ἐλληνικῶν σχολειῶν. Χαίρεται τινὰς νὰ πιάνῃ στὸ χέρι του τὸν ὄραιο αὐ-τὸν τόμο, μὲ τὸ ἀριστό του χαρτί και τὸν ἀριστότερό του τύπο.

Διδαχτικὸ βιβλίον πρώτη φορὰ ἐτυπώθηκε στὴν Ἑλλάδα μὲ τόση φιλοκαλία, ἢ ὁποῖα συντίνει πολὺ εἰς τὸ νὰ καθιστᾷ και τοὺς μαθητὰς φιλοκάλους και νὰ τοὺς κάνῃ νὰ διαβάζουν μὲ περισσότερη προσοχὴ τὸ μάθημά των.

Ὁ πρώτος τόμος τιμᾶται γιὰ τοὺς δασκάλους και βιβλιο-πώλας μόνο 35 λεπτὰ ποῦ οὔτε τὸ χαρτί του δεν πληρώνει τινὰς. Τώρα δεν θέλει φιλοσοφία, ὅτι ἡ κομψὴ αὐτὴ χρηστομά-θεια τοῦ Κωνσταντινίδου, πὼς θὰ πουληθῇ σὺν σταφυλία ροζα-κια και μακάριοι οἱ δάσκαλοι και μαθηταὶ ποῦ κατὰ προτί-μησι βέβαια ὄλοι θὰ τὴν ἀγοράσουν.

Ἐμπρὸς στὴ φτίνια και στὴ φιλοκαλία, ἔμπρὸς και φτίνι-ναν τὰ γράμματα.

Ὁ

λόγος τοῦ Δεληγιάνη μυρίζει σκορδίλαις τὰ δὲ νομοσχέδια του νησταφλαῖς και τούτο, φαίνεται διότι ἐγράφηκαν τὴ νύχτα τὰ μεσάνυχτα και τὰ ζημερώματα τὰ νομοσχέδιά του.

Τὸ ἔλλειμα τοῦ προϋπολογισμοῦ μ' ὄλαις τῆς οἰκονομιαῖς μένει πάλι ὡς 11 ἑκατομμύρια ἀπάνω δηλαδὴ στὸν ἐβραϊκὸ ποῦντο.

Στὰ διάφορα ὑπουργεῖα κάνει οἰκονομιαῖς 5 μιλιούνια, τὰ ὁποῖα θὰ πῆ πὼς πρώτα ἐξοδεύοντο στὸν βρόντο.

Στὸ καπνὸ βάζει φόρο 2 δραχμαῖς τὴν ὀκά, ἀντὶς τρεῖς και 50 ποῦ εἶχε πρώτα.

ἀδιαγωνισμὸν εὐρέσεως μουστακαλῇ Ὀθωνος, και μάλιστα εἰς ἐπέοχῃ ποῦ ἦτανε, ὡς καθὼς προέφαμεν ἀμούστακος ἦτε χνω-αζών, ἦγουν ὅτε ἄρχισε νὰ βγάξῃ γένεια.

«Ἡ πάθησίς μου λοιπὸν ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεγονότος προέκυψε ἀζημία ἀφαιρέσεως χρημάτων διὰ βάρκας και νὰ μὴ τὸ δύνα-εσθαι κυνηγῆσαι τοὺς ἀφαιρέτας θαλάσσης χωρίζουσας βάρ-ακαν και καϊκιον.

«Ταῦτα πάντα νὰ γραφῶσι και νὰ παραδοθῶσι εἰς κατα-αδίκην τοῦ Εἰσαγγελέως ὡς μὴ ἐνεργήσας τὰ καθήκοντά του, ἀκαίτοι δεν ἔλαβε γνώσιν αὐτῶν, ἐπιφυλαττόμενος παντός ἀδικαιώματος μου ἐν παντὶ μέλλοντι.

«Πᾶς ἀρμόδιος κλητῆρ ἐπιδότω τὴν παροῦσαν ἐφ' ὧν δῆ, ἀκαὶ ὑπογράφωμαι ἐπὶ παρουσίᾳ, ὑποψίας ἕνεκα πλαστογρα-εφῆσεως και τῆς ἰδίας ὑπογραφῆς μου.

Ἄμα ποῦ ἔγραψε αὐτὰ ὁ δάσκαλος ἄρχισε και σουλάτσερνε στὸ κατὶ και πλησίασε στὸν καπετάνιο και τοῦ εἶπε.

— Κύριε καπετάνιε, ἂν θέλῃς μπορεῖς νὰ μὲ ρίξῃς στὴ θά-λασα γιατί ναῦλο νὰ σοῦ πληρώσω δεν ἔχω, διότι μὲ μπαρ-κάρισαν ἀναυλα, και μάλιστα θὰ μοῦ ἔκανες και χάρι, διότι θὰ μὲ ἐλευθέρωνες ἀπὸ τὰ τόσα βάσανα.

— Ἐννοια σου τοῦ ἀπάντησε ὁ καπετάνιος, μὴ στενοχω-ριέσαι γι' αὐτὸ κ' ἐγὼ πληρώθηκα ἀπὸ τὸν εὐγενῆ ἐκεῖνο νέο ποῦ σὲ μπαρκάρισε.

— Ἄχ, ἀδερφε μου, τί εὐγενῆς ποῦ πῆγε νὰ μὲ σκοτώσῃ. Καὶ ταῦτα λέγοντας κάθισε και τοῦ διηγῆθηκε ὅλη τὴν

Τὸ φόρο τοῦ σιγαροχάρτου ὁμως τὸν ἀφίνει ὡς και τώρα ὄστε τίποτα δεν κάναμε, ὡς ποῦ νὰ σωθῇ λέει τὸ τσιγαρο-χάρτο ποῦ ἔχει ἡ κυβέρνησις στὰ χέρια της.

Τὸ φόρο τοῦ ἐλαιοκάρπου ἀπὸ 10 τὸν κατεβάζει σὲ 7 τοῖς ἑκατό. Καλὸ αὐτό.

Τὸν φόρο στὰ οἰνοπνεύματα τὸν ἀφίνει τὸ ἴδιο ὡς ποῦ νὰ μελετήσῃ λέει νὰ φτειάσῃ νομοσχέδιο.

Και τί ἔκανες ἀγάπη μας τόσο καιρό ;

Ἐλαττώνει τὸν φόρο τοῦ κρασοῦ μὲ νομοσχέδιο προσωρινό. Καὶ τί ἔκανες ἀγάπη μας τόσο καιρό;

Βάζει φόρο ἀπάγω στὰ καθαρὰ κέρδη τῶν τραπεζῶν και τραπεζητῶν πράγμα ποῦ ἔπρεπε νὰ ἦναι καμμομένο ἀπὸ πολλὴ καιρὸν, ἀλλὰ ἔκαναν τὸν στραβόν.

Ἀνεβάζει νὰ πληρώνονται οἱ καταφουκαρδιασμένοι πολι-τικοὶ και στρατιωτικοὶ συναξιοῦχοι ἀντὶς γιὰ παλῆας μὲ νέας δραχμαῖς, πράγμα γιὰ τὸ ἐποῦ χαροῖζαμε τόσο καιρό.

Κάνει νόμο και ἐλαφρύνει τὴν εἰσπραξι τῶν καθυστεροῦμέ-νων, ὄστε νὰ γίνεται μὲ τρόπον και νὰ μὴ μᾶς σούρουν στῆς φυλακῆς οἱ ἄγριοι ἀρπάχτορες ἵππτε τοὺς χαπνίσει και μᾶς ἀφαιροῦν τὴν ἐλευθερία, πράγμα τὸ ὁποῖο εἶναι καλόν.

Τὸ μονοπῶλειον τοῦ πετρελαίου τὸ ἀφίνει ὅπως ἦναι, διότι δεν ἔλαβε καιρὸν νὰ σκαρώσῃ ἄλλο νομοσχέδιο, εἰς τρόπον ὄστε μποροῦμε νὰ τὸν ρωτήσωμε και πάλι, τί ἔκανες ἀγάπη μας τόσο καιρό;

Κάνει νόμο ὄστε νὰ ἤμαστε σίγουροι γιὰ τῆς μετοχαῖς ποῦ ἔχουν οἱ μεσίταις στὰ χέρια τους νὰ τῆς ἔχουν και πραγμα-τικῶς και νὰ μὴ μᾶς πουλοῦν ἀέρα.

Κάνει νόμο και παραχωρεῖ τὰ οἰκόπεδα τῆς Πάτρας και νὰ πληρώσουν ὄσοι οἰκοδόμησαν ἀπάνω σὲ ἐθνικὰ χόματα.

Κάνει νόμο, και περιορίζει τὰ ἐξοδα τῆς κοπῆς τοῦ κα-πνοῦ ἀπὸ ἕνα ἑκατομμύριο και 900 χιλιάδες ποῦ ἦτανε ὡς τώρα, μόνο εἰς 70 χιλιάδες.

Κάνει νόμο και λέει πὼς θὰ κάνῃ και ἄλλους νόμους λίγο λίγο και σιγὰ σιγὰ ὡς ποῦ νὰ συλλογιστῇ καλά.

Τέλος πάντων ἀπὸ ὅλα αὐτὰ ἕνα μόνον καταλάβαμε πὼς δεν κάναμε τίποτα και ὅτι βγῆκε ἀνθρακας ὁ θησαυρὸς ἀφοῦ μᾶς στέλνει εἰς τὰ μέλλοντα, ἐνῶ ἐμεῖς χανόμεστε εἰς τὸ παρόν.

Ζῆσε Μάϊ νὰ φᾶς τριφύλλι.

Ἱστορία του εἰς τρόπον ὄστε ὁ καπετάνιος συγκινήθηκε και τοῦ ὑπεσχέθη νὰ τὸν βοηθήσῃ, ἅμα ποῦ εὐγεναν στὴ Σύρα, τοῦ πῆρε μάλιστα και τὴ σημείωσι τῶν λεπτῶν ποῦ τοῦ πῆρε ὁ κρητικὸς γιὰ νὰ τὴν παραδώσῃ στὴ Σύρα στὸν Εἰσαγγελε-ὄρνιο, ἀφοῦ τὸν ἔβανε και ὑπόγραψε ἀπὸ πίσω ἀπὸ τὴ ση-μείωσι τὴ λέξι ἐξοφλήθη και τοῦδωσε και ἕνα τάλλαρο γιὰ τσέπ χαρτιλίκι.

Ὅταν ξεμπαρκαρίστηκαν στὴ Σύρα ἄμεσως ὁ Νιανιαρδά-κιος ἀφοῦ ἔφαγε ρώτησε και πῆγε στὸ σπῆτι τοῦ δεσπότη και ἔκανε τὰ παράπονά του πὼς ὁ παπᾶς ὁ πεθερὸς του τὸν πάντρεψε μὲ βία, και ὅτι θέλει δικζύγιο, ἕνεκα περι φόβου μὴ τὸν σκοτώσῃ ὁ κρητικὸς. Ὁ δεσμότης ἔστωντας φαίνεται νὰ τὸν κατάλαβε πὼς ἦτανε κουταφέρνης, τοῦ εἶπε νὰ ἤσυχάσῃ και κείνος θὰ κάνῃ τὸ χρέος του μὲ τὸν καιρό.

Νὰ μὴ τὰ πολυλογοῦμε στὴν Σύρα ὁ δάσκαλος γνωρίστηκε μὲ κάμπόσους συριανοὺς εἰς τοὺς ὁποῖους διηγόντας τὰ πάθη του τοὺς εἶχε συγκινήσει και τὸν χαρτισλικοναν ὄστε ψευτο-περνοῦσε.

Πέρασαν ἔτσι τρεῖς μῆνες και ὁ δάσκαλος εἶχε κατανησιέ τῆς κακῆς συμφορᾶς, ὁπόταν ξάρφα μιὰ ἡμέρα νὰ σοῦ ζοῦπ και δέχεται τὸν πεθερὸ του τὸν παπᾶ, ὕστερα δὲ ἀπὸ τὰ κα-λῶς ὄρισε και καλῶς σὲ βρῖκα πῆγαν σὲ μιὰ ταβέρνα κ' ἐκεῖ καθίσαντας ἄρχισαν τὴν κουβέντα, τί δὲ εἶπαν πίνοντας κιό-λας τὰ λέμε μεθαῖριο ποῦ θὰ πάρῃ τέλος τὸ χωρὶς ἄλλο και αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις.

Τώρα ἄς περιμένουμε νὰ δοῦμε καὶ τὰ νομοσχέδια καὶ τῶν ἄλλων ὑπουργῶν στὰ ὁποῖα βέβαια κι' αὐτοὶ θὰ ἔχασαν εἰς μᾶτη τὸν καιρὸν.

Ὁ ἀρχηγὸς τῆς ἀντιπολίτευσης.

καφετζῆς τοῦ θεάτρου τοῦ Λαοῦ εἶναι λίει ζευζέκης καὶ τὸν πιάνουν τὰ νεῦρά του καὶ ἔχει καὶ συνήθεια νὰ κόφτη ἀπὸ τοὺς μιστοὺς τῶν ὑπηρετῶν του δυὸ καὶ τριῶν μερῶν μισθὸ καὶ τοὺς ταΐζει καὶ ὄλο ἀγκούρια καὶ αὐγά καὶ τοὺς κάνει στοκοφήσα.

Καὶ λοιπὸν τοὺς ἀπαντᾶμε καὶ μεις σὰν τοὺς ἀρέσει σὰν δὲν τοὺς ἀρέσει ἄς μὴ πηγαίνουν καὶ θάχῃ κέρδος γιατί θὰ κἀνῃ μόνος τῆ δουλειά του.

Πρὸς

τοὺς ἀνταποκριτὰς τῆς Λάρισσας καὶ τῆς Ζακύνθου. Αὐτὰ ποῦ μᾶς γράφετε εἶναι γυναικοδουλειαὶς καὶ λίαν περ ἀτομικὰ καὶ διὰ τοῦτο δὲν τυπόμε κἀνενα ἀπ' αὐτὰ. Μὰ δὲν ἔχετε, ἀδελφοὶ καὶ σεῖς νὰ μᾶς γράψετε τίποτα ἄξιο λόγου, μόνον κάθεστε καὶ τρῶτε τὸν καιρὸ σας μὲ τοὺς ποδογύρους καὶ μασκαροκαμῶματα τὸν ἐνοῦς καὶ τοῦ ἄλλουνοῦ.

Μηιολογία τῆ πεννά μας

Γιάννης

Κωνσταντίνου Εὐσταθιάδης λέγεται καὶ εἶναι μαθητὴς στῆ τετάρτη τάξη τοῦ Βαρβακείου, ὅστις χάριν περιεργίας σούφρωσε ἀπὸ ἓνα καφενεῖο μιά λίρα, ποῦ τὴν πήρε στὰ χέρια του νὰ

τὴν ἴδῃ ἵντα λοῆς εἶναι καὶ τῶσανε στὰ πόδια, καὶ τὸν πῆγαν μὲν στὴν ἀστρονομία ἀλλὰ τῆ λίρα τὴν περιμένουν.

Νὰ μαθητὴς μὲ μέλλον λωποδύτου.

Κἄθρ

ἀστρονόμῃ τῆς Σύρας δὲν μᾶς λὲς πῶς μᾶς κοροϊδεύεις καὶ σύ. Τὶ ἔβγανες διαταγὴ νὰ μὴν ἀνοίγουν τὰ μαγαζὰ τὴν Κυριακὴ πρὶν ἀπολύσει ἡ ἐκκλησία καὶ ἔπειτα δὲν τὴν ἐφαρμόζεις.

Νὰ ὄλα τὰ ταβερνομπακάλικα πρῶι πρῶι εἶναι ἀνοιχτά. Εἶναι δίκαια ἡ διαταγὴ; νὰ τὴν ἐφαρμώσης, δὲν εἶναι, τὶ τὴν ἔβγαζες τότε γιὰ νὰ κἀνῃς φιγούρα. Στὴν Ἀγγλία καθὼς ξέρεις δὲν ἀνοίγουν τὰ καταστήματα ὄλη τὴν Κυριακὴ καὶ σὺ αὐτοῦ δὲν μπορεῖς νὰ τοὺς περιορίσης γιὰ μιά ὥρα.

Δὲν μᾶς ἀφίνεις κάτω καὶ σὺ μὲ τῆς παπαρδέλαις σου. Νὰ παραπονοῦνται οἱ δούλοι πῶς κοντεύουν νὰ τουρκέψουν, ἔστωντας μὲ τὸ νὰ μὴ μποροῦν νὰ πᾶν καὶ αὐτοὶ μιά μέρα τὸ χρόνο στὴν ἐκκλησία καὶ κοντεύουν νὰ ξεχάσουν καὶ τὸ πάτερ ἡμῶν

Δὲν θέλουν νὰ κλείνουν, βάλτους πρόστιμο, δὲν πληρώνουν τὸ πρόστιμο, βάλτους φυλακὴ, δὲν πᾶν φυλακὴ, ἀφῆσέ τους τότε νὰ κἀνουν ὅ,τι θέλουν

Δὲν σοῦ τόπα γώ; Νὰ τοῦ κρασοῦ ὁ φόρος μένει πάλι ὁ ἴδιος.

— Πῆς τους λοιπὸν πῶς εἶναι μασκαράδες.

Κυρία

Πανελλήνιος ἑταιρία τῶν βαποριῶν τῆς θάλασσας οἱ ἔμποροι τοῦ Βόλου παραπονοῦνται καὶ λένε πῶς τὰ ἐμπορεύματά τους τοὺς τὰ ξεμπαρκάρουν τὰ βαπόρια σου σὲ κακὸ χάλι, σὰν νὰ ἦναι γιὰ πέταμα ἐνῶ ἔχουν παράδες. Κἀνετε λοιπὸν παρατήρησι στοὺς κυρίους ναυτὲς σας νὰ φέρωνται σὰν ἄνθρωποι στὴ ξένη περιουσία.

Ἔ? Ἀλλὰ ἂν καλὰ τί χατρί νὰ περιμένη κἀνεῖς ἀπὸ σᾶς ποῦ ὄλοι σας εἶστε χαραμοφάγιδες, τζαναμπάτιδες καὶ τὰ λοιπά.

Ἐνοικιάζεται

Κλιβανος (φοῦρνος) ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου κείμενος παρὰ τῆ βρύσει Καλαμώτου καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κολοκοτρώνη. Πληροφοραὶ ἀνωθεν τῆς αἰκίας παρὰ τῶν ἀδελφῶν Ζαμπακούλα.

Ἐνοικιάζονται

Ἐνας σταῦλος, τρεῖς δωμάτια ζῆκαὶ κουζίνα καὶ δύο ἄμαξες. Ἐπίσης πουλοῦνται δυὸ λοντὰ μαζὺ μὲ τ' ἄλογά τους καὶ χᾶμουρά τους καὶ τὰ χρήματα μὲ εὐκολία καὶ πληροφοραὶ στὸν Γιάννη Νάκη ποῦ εἶναι ἀπέναντι στοῦ Μᾶη τὸ ξενοδοχοταβερνεῖο.